

מהמספרה הצבאית. כשגוע החיך האחרון, אמר לקהל: כולכם ראתם אותו. הוא בחור פיקח. אם יהפך לפושע, יהיה פושע מסוכן. כדאי להקדיש לו תשומת-לב מיוחדת להזדמנות נוספת. אולי אין זה מאוחר מדי, עדיין."

התגנייה נמשכת

בעוד הצלילים האחרונים של כרמן וטר"ו יואטו מהדהדים במסדרונות בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, כבר כבשה את האולמות מוסיקה חדישה יותר: הי דרומה וסובבני כאלו את הצדק. הקומפוזיטורים ור המפורסמים שחיברו את השירים, מרכזי זעירא, יעקב אורלנד, חיים חפר ומאיר גוי הגישו תביעה נגד הנהלת קולנוע ירון, דר" שו שבר מהכרים עבור שיריהם המנוגנים בסרט עושה הלהטים.

כשבא לארץ סטנלי קרמר, היצין של עושה הלהטים, קנה מהמחברים את שיריהם, שילם 100 דולאר עבור כל שיר. בו בזמן נשלמה והלכה הקמתו של קולנוע ירון והנה" הלה הכריזה על פתיחת האולם התגניית בי הצגת עושה הלהטים.

עוד בסרט החיבשו הפלסטים שהכריזו על הצגת הסיסי, כבר התקשרה אקום. עם הנהלת הקולנוע, דרשה אחוז אחד מההכנסות כתשלום על ביצוע השירים בסרט.

החוק קבע אחרת. הנהלת ירון לא הסכימה. לדעתה, קנה סטנלי קרמר את כל הזכויות לביצוע השירים בהצגת הסרט, כולל בקולנוע ירון. נוסחה זאת לא התקבלה על דעת עורך-הדין דין ירון, המייצג את אקום. יכול להיות שזה הגיוני, טען, אך חוק הקופיירט קובע אחרת. הנהלת הקולנוע ניסתה לעשות להטים, להגיש מצידה תביעה נגדית נגד אקום. אקום מצידה ראתה בזאת פגיעה בכבודו, הגישה משפט נוסף נגד הנהלת ירון על הוצאת דיבה.

והתביעות סובבות במעגל. לקול צלילי ההורה.

מחתרת

הגלה האסתורית

תחילה נראה הדבר כמיצוע פוליטי ממד" רגה ראשונה. מול בית ארלוזורוב המפא"יי בתל-אביב נתגלה באחד הבקרים ציור ענק של פרצוף אנושי, בסגנון כאילו-ילדותי, בתוספת כתובת"ענק": "שמח". מאז התפשט "שמח" המסתורי על קירות השכונה, מרחוב בוגרשוב ועד כיכר

זאת בתוקף. לדבריהם, אין קיים שמח אמיתי.

ההסבר היחידה שנשאר: בשכונה הוקמה מחתרת ילדים מטועפת, ששמה לה כמטרה לכפות חינך על פיות המבוגרים. השם שמח אינו אלא סיסמת-סתר. רק כמה ציירים ידועים-לא יכלו להשיג לים עם הדבר. הם עברו על פני הציורים, כשהקאה מכרסמת בלבם. משך שנים ניסו, לשריא, להגיע לרמה כה ילדותית.

דרכי חיים

הערים והשופט

שופטים רגילים לראות דברים משונים כי אולמי המשפט. אין פלא, איפוא, שרבים מהם שיער לבן. יש דברים המשיעים קשה על הרגשתם — בעוד שדברים אחרים מד" הימים אותם. בשבוע שעבר היתה לשופט השלום חיים ארליך הזדמנות להפתעה רב" חית.

עמד אדם לפניו, שהדבר היחיד אשר מצע ממנו לזכות בכינוי "ערום לחלוטין" היה סמרטוט עילוב וקטן שעטף בקושי את חלציו. הוא היה נמוך ורוה מאד. שערו הארוך וה" סמיך השתפך אל מעבר לכתפיו, זקנו הי צהבהב היה פרוץ ולא מסורק.

איש לא ידע מה שמו, מהיכן הוא או ל" היכן ילך. רק כאשר פנה אליו השופט, הת ברר שהוא אילם. התובע הסביר, לשאלת השופט, שהאדם הערום נאשם בשריפת עצים בבניין ההולך ונבנה של פלג"הוטל, ליד גן העצמאות. דבר זה כמעט וגרם לשריפה גדולה.

שוטרים נבוכים הסבירו לשופט שניסו להלביש את הנאשם לפני שהכניסוהו ל" אולם המשפט — אולם הוא סירב בכל תוקף, עמד על זכותו הראשונית להתלבש לפי טעמו.

לדוכן העדים עלה ד"ר אברמסון, רופא בית-החולים הממשלתי בבתי"ם, שבדק את הנאשם בזמן שבתו בבית הסוהר: "סבורני שהנאשם פגום בשכלו", אמר בשקט לשופט. "ושהוא זקוק לטיפול רפואי עד ששר המש" פסים יצהיר שהוא נורמאלי. אין אני יודע מה בדיוק שורשי מחלתו הנפשית, עדיין". כאשר רצה השופט להמליץ על טיפול רפואי לנאשם בבית החולים, התנגד ד"ר אברמסון. "אין לנו שום מקום פנוי", טען הרופא. "אין אנו יכולים לקבלו". הוחלט, שבינתיים יישאר הנאשם במסדרת. השוטרים הובילו את האדם הערום הי חוצה. השופט הביט בחיך שלפניו במבט ארוך ומהורהר, סגר אותו, רשם עליו בדיו:

הגנתי עליה, גם בן-גוריון אהב אותה, אך חמד להגיד את זה.

בנין ויגאל ידון רצו לקחת את השלטון. או היה בן-גוריון מוכרח לעשות את מעשה אלטלינה אם יבואו לקחת את הצריף שלי כפרם התימנים, אני צריך לעשות משהו כדי למנוע מהם לקחת אותו. לכן היה בן-גוריון כאה אחוז."

הנר כבה. המשיח, הגר כיום בצריף קטן ברחובות ומטפל בילד, סובל מאשתו, הגורמת לו צרות, רוצה שיעבוד. אך הוא אינו נרתע. מאז כלאוהו האיטלקים במחנה" הסגר בבגנו מולדתו, לא נותר לו ספק ש"

אפילו במהלומות נמרצות ככמה כיווני"ספ" פרים, שעזרתו למטרה כלל לא מצאה חן בעיניהם. הפעם", טען ורדא, "קחתי שאם אציג את עצמי כשוטר, אחסוך לי מהלומות." ורדא היה שוטר בעבר. הוא חבש לראשו את הכומתה הירוקה-הבירה של חיל משמר הגבולות, ושחרר אחרי שנוכחו מפקדיו ל" דעת שפצעיו, פרי השתתפותו במלחמת ה" שחרור, לא אפשרו לו להשתתף בגיחות ובסיוורים הקרביים של יחידתו.

אך לא טענותיו ולא עברו הנקי ריככו את גור הדין. כתוצאה מהמשחק בשוטרים" וגנבים, החליט השופט, אינו יפה מעל לגיל

המשיח

בירה לבריה!

מסוייב, הוא הוסיב את הכשחק בפניגת בית הסוהר למשך 6 חודשים.

הווי

סחורת "בוא

במשק יזרעאל, הסובל מליקוי יחיד במינו של חוסר בניב, נולדה הבת הי"ג, גרמה לייאוש כה נורא בין חברי המקום, עד ש" גייסו למשק חבר חדש שהביא עמו ילד בן 4 חודשים שנולד בתל-אביב.

סימן טובה

ביפו גילה תושב שהעופות נעלמים מלו לו בקביעות, הצליח לתפוס אחד מהם בסיר שכנו, אחרי שסימן אותם באופן מיוחד בעז" רת עפרון חימי.

סיסמת השעה

בתל-אביב הסביר עד"המלך במשפט הנא" שמים בתיקון גילם של נרשמים לשרות צבאי, כי סיסמתי-הסתרית להודעה על בואם של לקוחות היתה: יבואו חברים מהמפלגה, הסיסמה לאחר קבלת התשלום: יש ישיבה בחפלגה.

חובה קוראת לתענוג

בירושלים באו מכבי"האש לתבוע מהנ" הלת תערוכת כיבוש השממה את החוב המ" גיע להם, כיבו בהזדמנות זאת שריפה ש" פרצה לפתע במקום.

הארץ
בגלל הסירה נפסקה העבודה ברוב המפעלים בנגב ובערבה (מעריב)
יהושע גלי, חיפה
ולנו מספרים שאין שם מיט!
המתיחות נובעת מהעדר יחסי שלום בין ירדן למדינות ערב (הארץ).
עובד גשן, עתלית
הפרד ומשול.
הועדה המינימית של מפ"ם... תספל בפרש אורן (ידיעות אחרונות).
עובד גשן, עתלית
מעשה אבירות.
500 עולים חדשים עומדים להגיע מחר לחופשה... על סיפון "גנבה" (ידיעות אחרונות).
אברהם שרון, ירושלים
יחי החופש...

שמח

מיהו, מהו?

דינגוף. הרמרים מצאו בבוקר את הפרצוף בעל הצחוק הפרוע על קירות בתיהם, שעוד אמש היו נקיים וחלקים. הם החלו חוקרים את ילדי השכונה מיהו או מהו שמח. לא הושגה תשובה משכונת.

דרכי אדם

כובע, זקן וקפל

הגבר שחור"הוקי, בעל כובע"השעם המ" רופט ומקל הטילים, לא היה זקוק להצגה. כל אחד ידע שזהו "המשחח". קפה שרבים הרחובות, קפה ייקי וכיבוד לכל הדעות, הצטופפו האורחים הלבושים-הדר כדי לש" בוע את אמרות מיו. הן היו ראויות לשמיעה, לא פחות מבעדותיו של כל עסקן מפלגתי. גילה המשיח, כשנתבקש לחתת את דעתו על כעשיו האחרונים של דוד בן-גוריון: "כל המלאכים היו במזיאון, כשבן-גוריון הכריז על הקצת המדינה. כל המלאכים אי" הבים צדק ויושר. היתה מחתרת, גם אני

פשעים

חסכון יקר

מולו הרע של גדעון ורדא (21), שהואשם בהתחפשות לאיש משטרה, גרם לכך שה" שופט השלום ישעיהו הראל החליט ליצור תקדים של עונש חמור לסוג עבירות מעין אלה. ורדא הופיע לפני בית המשפט במדי חא" קי צבאיים. בזמן שביצע את העבירה ועמד לפני השופט — שירת בצבא, שימש חניך באחד הקורסים של צה"ל. הוא טען שכאשר נתקל, בחודש מאי שעבר בספסר כרטיסים ליד קולנוע מגדנור, אמר לספסר שהוא שו" טר משום שהתרגו מאד לשמע המחיר שהי ספסר"קבע לסחורתו: 2 ל"י עבור כרטיס, שמחירו הארזיגנאלי 675 פרוטה. ורדא ציין שבמקרים קודמים שונים עזר לשוטרים ללכוד ספסרי כרטיסים. ופעם זכה

* אצנלים אטרו את המשיח כשנאם טובת ו"צ"ל ברחוב ב"יהודה, תל-אביב, היכוחו ושיחרורו כשנתברר שאין הוא אחד ממנ" היגיה.